

Sygn. akt IV CNP 26/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 24 lutego 2010 r.,
w sprawie z powództwa K. C.
przeciwko Gminie G.
o ustalenie istnienia stosunku najmu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 sierpnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód K. C. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 lutego 2010 r., którym została oddalona jego apelacja od oddalającego powództwo o ustalenie stosunku najmu wyroku Sądu Rejonowego z dnia 17 września 2009 r.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym i musi ona spełniać określono ściśle w ustawie kryteria, a to: po pierwsze, spełniać wymogi formalne właściwe dla każdego pisma procesowego oraz po drugie, posiadać tzw. elementy konstrukcyjne, które pozwalają określić pismo zakwalifikować jako ów nadzwyczajny środek prawny. Skarga nie posiadająca elementów konstrukcyjnych, w myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu *a limine*.

Stosownie do treści art. 424⁵ § 1 k.p.c. wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia to: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Do omawianej kategorii wymagań należy więc uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem

orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane).

Ze wskazanego względu, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., skargę należało odrzucić, o czym orzeczono jak sentencji.